

Reik ma- ja kohto wannemad
Ja rahva õppetajad,
Ja nende truid allamad
Ja ausad sõnna kuuljad:
Reid hoia omma sülle sees,
Et ommas kohtas iggamees
So jälgi mõda astuks.

Lass' armsa Keisre Herrale
Weel kaua tervis olla,
Ja temma sure suggule
So armo rohkest tulla:
Ka temma last jo nitis surm,
Ja sedda teggi Sinno arm,
Mis leida tronis, saunas.

So holeks jágo meie siis
Sest aeast ja fest pávast!
Kül finno pühha helde wiis
Meil' annab armo taewast:
Kui ue aasta annad Sa,
Siis aitab sedda lõppeta,
Se meie kindel lotus!

Pahha õmaea udes Pabelis.

Wanna Pabel, kellest piiblis luggeda, kus Rebukadnetsar ellas, kellele prohwet Taniel unnenão üllesräkis ja árraselletas, ja Pelsatsar, kellele Taniel immekirja seina peal (mene, mene tekel uwarsin) árra selletas, kus ka Taniel lõukoerde auko wiissati ja terwelt wálja wöeti, ka kolm Taniele sõbra tussise ahjo, kus Jummal neile hoidjaks olli, et tussi neil juukse karwagi árra ei körwetand — se wanna Pabel on jo ammo keige mailma aßjade teed läinud, agga kus mailma otsas se uus Pabel peaks ollema? küssib luggeja. — Kaugemal ühti, kui Prantsussemaal Seine jde áres. — Paris on ühhe seitungi kirjutaja läbbi selle nimme sanud. Ja et sesamma Paris omma üllekohtuga töe polest parrem ei olle, kui muistne Pabel, sepárrast ei woi sedda sugugi tühjaks laimukks arwata, kui ta sedda nimime — uus Pabel — on sanud.

Seal udes Pabelis sündis hiljeti kenna — ehk útleme parrem kolle nalli, — mis min-